

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci **stěžovatelky D. M.**, zastoupené JUDr. Janem Konečným, advokátem, Oldřichova 273/13, 128 00 Praha 2, a **dalšího účastníka České správy sociálního zabezpečení**, Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o kasační stížnosti stěžovatelky proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 18. 9. 2002, č. j. 42 Ca 150/2002 – 12,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shora uvedeným rozsudkem bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 5. 3. 2002, č. j. xxx, kterým byl stěžovatelce přiznán vdovský důchod ve výši 5205 Kč, který je vyplácen v souběhu s plným invalidním důchodem, jenž byl jako důchod nižší upraven na částku 597 Kč (úhrn obou důchodů tedy činí 5802 Kč).

Proti tomuto rozsudku podala stěžovatelka dne 16. 10. 2002 odvolání k Vrchnímu soudu v Praze, v němž projevila nesouhlas s výší důchodu.

Přípisem Vrchního soudu v Praze ze dne 20. 12. 2002 bylo stěžovatelce sděleno, že s ohledem na novou úpravu správního soudnictví budou všechna odvolací řízení u vrchních soudů, pokud o nich nebude rozhodnuto do 31. 12. 2002, ze zákona zastavena dnem 1. 1. 2003 (§ 129 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – dále též „s. ř. s.“). Stěžovatelka byla zároveň poučena, že může do 31. 1. 2003 podat proti rozhodnutí krajského soudu kasační stížnost podle uvedeného zákona. Závěrem bylo stěžovatelce sděleno, že s ohledem na počet napadlých věcí u vrchního soudu nebude o jejím odvolání rozhodnuto do 31. 12. 2002.

Na toto sdělení reagovala stěžovatelka dopisem ze dne 21. 1. 2003, adresovaným Vrchnímu soudu v Praze (podání stěžovatelky bylo doručeno Krajskému soudu v Praze koncem ledna 2003), v němž projevuje nesouhlas s postupem vrchního soudu, mj. poukázala na to, že žije sama, z nuzného důchodu sotva dokáže zabezpečit svoje živobytí a rozhodně

nemá na to, aby si platila advokáta. Závěrem požádala, aby její řízení proběhlo starým způsobem, bez nutnosti přítomnosti dobře placeného advokáta.

Krajský soud v Praze přípisem ze dne 10. 2. 2003 sdělil stěžovatelce, že její podání ze dne 21. 1. 2003 považuje za kasační stížnost, poučil ji o povinnosti zastoupení advokátem a požádal ji o vyplnění připojeného „Potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“. Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2003 byla pak stěžovatelka osvobozena od soudních poplatků a k ochraně jejích zájmů byl jí ustanoven zástupce JUDr. J.K., advokát, se sídlem v Praze 2.

Ustanovený advokát podáním ze dne 30. 3. 2003 doplnil kasační stížnost s odkazem na stanoviska stěžovatelky, jak vyplývají z písemností založených ve spisu (osobní kontakt se stěžovatelkou se mu nepodařilo navázat), a uvedl, že stěžovatelka spatřuje důvody kasační stížnosti především v nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, když má za to, že nemůže platit takový zákon, který by tak citelným způsobem nepříznivě ovlivnil její sociální situaci, a ve vadách řízení spočívajících v tom, že byla nesprávně zjištěna skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel.

Česká správa sociálního zabezpečení se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti, neboť pouze přípustná kasační stížnost může být soudem projednána in merito.

První důvod kasační stížnosti uplatněný stěžovatelkou by bylo možno podřadit pod § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., podle něhož kasační stížnost lze podat z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Takovýto důvod je však nutno konkretizovat, nestačí pouze citovat důvod uváděný v citovaném ustanovení. Za takovou konkretizaci však nelze považovat názor stěžovatelky zpochybňující existenci zákona, podle něhož bylo správním orgánem rozhodováno (tímto zákonem je zákon č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, podle něhož byl stěžovatelce přiznán vdovský důchod a invalidní důchod ve výši poloviny procentní výměry; uvedený zákon je účinný a správní orgán správně podle něho stěžovatelce přiznal uvedený důchod).

Podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené vady řízení, spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit; za takovou vadu řízení se považuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost.

Pod tento důvod by bylo možno podřadit druhý důvod uplatněný stěžovatelkou v kasační stížnosti, pokud by stěžovatelka blíže konkretizovala, v čem spočívá nesprávně zjištěná skutková podstata, z níž správní orgán ve svém rozhodnutí vycházel. Bez této bližší konkretizace nelze vyjít z toho, že je uplatněn důvod podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

V daném případě stěžovatelka uvádí důvody, které bez konkretizace nelze podřadit pod žádný z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., Nejvyšší správní soud proto za použití § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost jako nepřípustnou odmítl (§ 46 odst. 1 písm. d/ s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejdou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. února 2004

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu